

Rešitev skrivalnicev 2. štev.

Mačka je skrita med travo v desnem kotu spodaj približno dva cm od spodnjega roba. (Desno in levo od gledalca.)

Prav so jo izkušali rešiti: Vladko Jordan, Ljubljana; Rudolf Schmidt, brez nasvete kraja (ta dva z risbama); Milka in Dolfka Kolmanovi, Olga in Danica Princičevi, Zora Vengarjeva, Nada Vengarjeva, Hilda Sketova, Gizela Fistrova, Milena Zamperlojeva, Radovljica. — Med rešilce, objavljene v prejšnji številki, moramo uvrstiti še Martina Gumzeja iz Celja.

Jagnje brez droba.

Legenda.

Kristus je potoval s sv. Petrom po svetu. V neki vasi jima je kazalo, da ostaneta dalje časa. Ljudi nista hotela nadlegovati zaradi hrane, pa dobita nekje jagnje. Peter pokliče klavca in mu sam pomaga pri delu. Zato pa tudi skrivaj izmakne jagnjetov drob, ga ocvre in poje. Ko je bilo jagnje že iz kože in očiščeno, pride Kristus pogledat, kako delata, ne vidi droba in vpraša, kam sta ga spravila. Peter se hitro opraviči: »Jagnje ni imelo prav nič droba, niti toliko, da bi se človek ogrešil.« — Gospod ne odgovori na to laž ničesar, ker je poznal Petra, samo napram klavcu in ostalim ljudem se začudi: »Da je bilo jagnje brez droba, je res veliko čudo, a nič večje čudo ni, ako trdim, da ima moj spremljevalec Peter sedaj dva droba.« — Ljudje so videli, kako je Peter sam jedel drob, pa so pritrdili Gospodu in celo Peter ni ugovarjal.

Zap. I. T.

Kako se uravnava svet.

Legenda.

Ob veliki vročini sta potovala Gospod in sv. Peter po pustem kraju. Le malo sence je bilo pod nizkim grmičjem, a sonce je pripekalo. Slednjič zgrešita popotnika celo stezo. Ob bližnjem grmu leži pri čredi pastir ter zdeha od vročine in dolgočasja. »Hej, mladenič,« ga pozove Zveličar, »pokaži, prosim, kod drži pot iz te puščave! Mladi ovčar niti ne vstane, ne odgovori, komaj da se ozre na popotnika, a ne pokaže z roko, marveč samo nogo leno pretegne proti bližnjemu skalovju ter nemarno zine: »Tam!«

Gresta po odkazani stezi in Peter se glasno čudi, da večje lenobe še ni videl v deželi kanaanski, Gospod pa ni rekel ničesar. Kmalu za onim skalovjem jima vnovič nestane steze pod nogami. Prideta do ovčje črede, ki jo je pasla šibka pastirica. Ta vstane in spozna, da sta zgrešila stezo. Teče jima nasproti in hiti kazat, kod drži steza iz pustinje, ter se ponudi, da lahko stopi z njima do onih grmičev, odkoder se že beli prava pot. »Ni treba! Bog povrnil« de Gospod.

»Ta pa, ta!« jo pohvali Peter, ko stopata dalje. Kristus pa pristavi: »Ko doraste tale deklica, dobi tam onega lenuha za moža!« — »Ni mogoče!« udari Peter ob dlani. — »Mogoče! Zakaj ne? Ko bi bila oba pridna, bi hitro zбогатila. To bi ju prevzelo in pogubilo. Oba lena bi ne mogla živeti. Tako pa — vidiš, da je prav in tako se uravnava svet, prijatelj!«

Peter je molčal.

Zap. I. T.

Novoletno voščilo.

Naša priljubljena pesnica Anica nam je poslala — za 1. štev. letošnjega leta prespozno dospelu — a presrečno čestitko, ki jo objavljamo naknadno v prepričanju, da so dobre želje vedno dobro došle.

Ko gremo spet v novo leto,
vam »Zvonček« iskreno želi
zlatega solnca in sreče
in lepih, veselih dni
in smeha in pesemc srebrnih,
kakor jih ptički pojó,
a v dušicah misli vsejasnih,
da vas bo srečno nebo!

Anica.

Modra sodnica.

Lepega jesenskega dne sta skakljaje iskali veverici v senci košatega oreha hrane. Kar zapihlja rahel jesenski vetrič ter vzame iz naročja orehovega lep jedrat oreh. Ko pade oreh na tla, skočita obe veverici naenkrat, da bi ga pobrali. Vsaka bi ga rada imela. »Moj je,« pravi prva. — »Jaz sem ga prva pobrala,« pravi druga. Tako se kregata in tepeta za oreh.

Mimo pa pride opica in vpraša: »Tovarišiči, kaj pa se kregata?« Veverici pripovedujeta, a opica nobene prav ne razume. Preden sta se začeli veverici pritoževati, sta dali opici shraniti oreh.

Opica, poslušajoč tožbo, razkolje oreh in sne jedrce. Ko je pravda končana, so že luščine prazne. Veverici tega seveda nista zapazili. Opica prizna obema pravico: prvi, ki ga je zapazila, in drugi, ki ga je pobrala. Vsaki vrže polovico prazne luščine in gre, smeje se, dalje.

Kjer se pripravata dva, tretji dobiček ima.

Alfred Pičinin.